

thinget have modsat sig dem, vil vistnok hænde igjen, hvis man senere vender tilbage til en lignende Forhandling. Der er saaledes al Udflugt til, at man ikke alene nu, men i en længere Fremtid, vil komme til at savne en Lov som denne, der dog er nødvendig, for at Grundloven kan siges at være indført i sin Heelhed, og for at man kan undgaae de mange mindre heldige Bestemmelser, som nu ifølge de midlertidige Bestemmelser i Grundloven skulle følges, men som det er særdeles vanstelig at sætte sig ind i. Denne Lov har vistnok ogsaa i det Hele taget faaet en saadan Skikkelse, at man maa være tilfreds med den og ønske, at den bliver gjort gjældende. Jeg skal altsaa anbefale Thingets Medlemmer at stemme saaledes, at man kan antage, at Sagen derved vil være tilendebragt, hvilket steer ved, at man stemmer for Fællesudvalgets Fleertals Indstilling til Forandring i Folkethingets tidligere Beslutning.

J. M. Hansen: Den ærede Ordfører har givet en Fremstilling af Sagens nuværende Stilling, som jeg erkjender for rigtig. Den nærværende Regjering vil ikke gaae ind paa en Valglov, som indeholder Bestemmelser om, at Valgmændene skulle vælges efter Forholdstal; Landstinget vil i denne Samling heller ikke gaae ind derpaa, og det er mig derfor klart, at vi ikke nu ville faae Valgloven ud, medmindre Fleertallets Forslag her bliver vedtaget. Derimod er jeg ingenlunde saa enig med den ærede Ordfører for Fleertallet om, at det nuværende Landsting, ligeoverfor en Regjering, der havde en anden Mening, ikke nok vilde gaae med Folkethinget og vedtage en Valglov, hvori de Bestemmelser fandtes, som Mindretallet holder paa. — Med Hensyn til selve Sagen skal jeg følge den ærede Ordførers Exempel; thi jeg er virkelig saa kjed af at begrunde den, at det ikke kunde falde mig ind at gjentage, hvad saa ofte er sagt. Det ærede Thing veed, at jeg ikke kan anerkjende, at Grundlovens § 40 steer Fyldest, naar ikke Mindretallets Forslag vedtages. Jeg fastholder denne Mening, og selv om Valgloven udkommer uden dette Forslag, selv om Udvalgets Fleertals Forslag vedtages,

vil det stadig være min Mening, at Grundlovens § 40 ikke derved er steet Fyldest. Det er, hvad jeg nu vil sige, men jeg skal iøvrigt henstille til det ærede Thing ved Afstemningen at give sin Mening tilkjende.

Table: Nu er jo denne Sag rykket til sit allersidste Trin, og det skjønnes af de foregaaende Forhandlinger, at de ærede Herrer have Ret, som mene, at et Udbytte i den Retning, hvori Folkethingets tidligere Afstemning er gaaet, ikke tør haabes i denne Samling af Rigsdagen. Jeg vil dog ikke opgive Haabet om, at, om det end ikke kan skee i denne Samling, vil noget lignende dog sikkert kunne haabes at ville skee i Løbet af de følgende Rigsdage, og det er, idet jeg nærer dette faste og trygge Haab, at jeg vil opfordre dem, der have stemt for den tidligere Afgjørelse, til at fastholde deres Afstemning, for at det ikke engang i Eiden skal blive lagt som et Lod i Vægtstaaalen, at nu havde ogsaa Folkethinget givet sin Billigelse til, at den stedsfundne Afgjørelse skulde være den sande og den rigtige. I denne Sag kan der umuligt være, hvad man egentlig kalder et ministerielt Spørgsmaal, thi et ministerielt Spørgsmaal har altid med et bestemt foreliggende Lovarbejde at gjøre, men en Valglov er Noget, der paa en ganske anden Maade berører det hele Samfund, hele vor politiske Udvikling, saa at den ikke kan knyttes til et enkelt Ministeriums Existens. Jeg vil tillade mig at bemærke, at den Overbeviisning, jeg i denne Sag har, er dybt rodfæstet, grundet paa en efter min Alder lang Virketid, og ikke kort Uagpaagivenhed paa Udviklingen af vore samtlige politiske Forhold, og jeg er fuldt overbevist om, at en Beslutning som den, der er indstillet af Mindretallet, ikke blot er i Folkets og Landets, men ogsaa i den nye Grundlovs velforstaede Interesse. Det blev opstillet som en af Grundsaetningerne ved den Grundlov, som kom tilstede sidst, og hvorefter vi nu sidde samlede, at Rjbstæderne skulde være repræsenterede med $\frac{1}{5}$. Hvis det er en fastslaaet Grundsaetning, at Rjbstæderne skulle være repræsenterede, saa mener jeg, at det vil erkjendes af tænksomme Mænd, at denne Repræsentation ikke tilfulde kan skee sin Ret, naar ikke et Forslag som det,